

ಅಂದು ತುರ್ತಾಗಿ
ಬೇಕಿದ್ದುದು ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾದ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ
ತುರ್ತು ವೈಚಾರಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ.
ಈ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ
ನಾಗರಿಕ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ
ಯೋಚಿಸಲು ಕಲಿಯಬೇಕಿದೆ.

■ ವಿಲ್ಸನ್ ಕಟೀಲ್

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯೆಂಬ ಕುಬ್ಜ ಬೋನು ಸಾಮರಸ್ಯವೆಂಬ ಕಾಮಧೇನು

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ.

1947ರಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಾಗ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅನುಭವವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನನಗಂತೂ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಇದು ಅಂದಿನ 'ಮುಖ್ಯ ವಾರ್ತೆ'ಯಷ್ಟೇ ಅಥವಾ ಇಂದಿನ ಪತ್ರಿಕಾ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ 'ಬ್ರೇಕಿಂಗ್ ನ್ಯೂಸ್' ಆಗಿಯಷ್ಟೇ ಉಳಿದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಏಕೆಂದರೆ 1947ರ ಆಗಸ್ಟ್ 15ರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೇಶದ ಭೌಗೋಳಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ವಿದ್ಯಮಾನವಾಗಿತ್ತು.

ಇಲ್ಲೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದು ತುರ್ತಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೇಕಿದ್ದುದು ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದ ಹೌದಾದರೂ, ಬ್ರಿಟಿಷ್‌ತರ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಭಾರತದ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಮೌಢ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವ ವೈಚಾರಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಗುಲಾಮತನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದುವ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನಾವೇ ಆಳುವಂತಹ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ... ಹೀಗೆ ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಜನರ ಬದುಕು ಸುಧಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜನರಿಗೆ ದಕ್ಕಿದೆಯೇ? ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು

ಜನರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಷರೂ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಇದರ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಇರಲಿ, ಇಂದಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ.

ಅಂದು ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು 'ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ತೊಲಗಿ' ಎಂದು ಒಂದಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದ ದೇಶದ ಜನತೆಯೇ ಇಂದು ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಕುಮ್ಮಕ್ಕಿನಿಂದ ವಿಭಜನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಧರ್ಮ ದೇವರು, ಭಾಷೆ, ಆಹಾರ ಇವೇ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ದೇಶದ ಜನತೆ ಕಿತ್ತಾಡುತ್ತಿದೆ. ದೇಶವೆಂದರೆ ಬರೀ ಗಡಿಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣಿನ ಮುಡ್ಡೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಹಲವಾರು ಜನರು ವಾಸಿಸುವ ಮನೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಭಾರತ